

ADSU, To czego nie było

Tysiące przechodniów co dzień
Z żadnym nie zmieniałem słowa
Ich twarze poszły dawno w cień
Choć każda z nich była nowa.
Tysiące myśli dręczy mózg
Odbierając szczęściu wolność
Lecz świat to jakiś dziwny wróg
Więc czyż ujżą one jasność?
To czego nie było
Nie dręczy poetów
Nie pragnie oklasków
I nie, nie, nie,
Nie, nie, nie,
Nie oszuka cię.
Czemóż tylko jedno zabrać mogę
Drogą jedną kroczyć ciągle muszę
Czy to ślepy los czy przeznaczenie
Z dylematu pierwszy krok wyciska
Choćbym tysiąca doświadczył
Choćbym ich wszystkich spróbował
I tak tęsknie bym zawył
O tysiąc pierwszy zawołał.
To czego nie było
Nie dręczy poetów
Nie pragnie oklasków
I nie, nie, nie,
Nie, nie, nie,
Nie oszuka cię.